

Arrest

nr. 312 971 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...]11/2005 in Telavi en hebt u de Georgische nationaliteit. Uw vader A.Z. was burgemeester van Gurjaani van 2005 tot 2013, in de regeerperiode van Saakashvili. Bij het aantreden van de nieuwe regering olv de Georgische Droom werd uw vader uit zijn functie ontzet waarna de leden van regerende partij hem trachtten te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten. Uw vader weigerde dat waarna hij bedreigd werd en zowel hij als de rest van zijn gezin problemen kregen. Zo werden jullie bankrekeningen bevroren en werd uw vader veroordeeld tot een voorwaardelijke straf voor verboden wapenbezit tijdens een politie-bij jullie thuis. Omwille van die problemen konden zowel u als uw zus niet worden ingeschreven op school omdat de schooldirecties jullie telkens weigerden.

Uw vader werd een tweede keer opgepakt en deze keer werd hij veroordeeld tot 8 jaar cel. Uw moeder besliste toen om de rest van het gezin te verhuizen naar haar ouders in Svaneti, maar ook daar bleven jullie

niet gespaard van problemen omwille van uw vader. Zowel u als uw zus kregen te maken met persoonlijke bedreigingen, waarbij uw zus zelfs met de dood werd bedreigd.

U zelf werd op een dag in 2014 vier keer vanuit een voorbijrijdende jeep beschoten op een moment waarop u buiten aan het spelen was. In datzelfde jaar kreeg u van een onbekende te horen dat u geen biologisch kind was van uw ouders – een opmerking die u overigens nog van anderen zou te horen krijgen – en dat uw ouders hun kinderen slecht hadden opgevoed.

De politie kwam bijna dagelijks langs om jullie te bedreigen en te waarschuwen dat jullie geen contact mochten opnemen met jullie opgesloten vader. Na zijn vrijlating werd uw vader nogmaals een week vastgehouden. Er werd hem vervolgens gezegd dat hij het land moest verlaten en dat hij anders gearresteerd zou worden en hem iets ergers ging overkomen. Zodoende vluchtte uw familie in 2019 naar Duitsland om er een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Jullie verzoek daar werd in 2021, na twee jaar, echter geweigerd waarna jullie een inreisverbod kregen en naar Georgië werden gerepatrieerd. Vervolgens zouden jullie tijdens de daaropvolgende 6 maanden in Georgië blijven, echter problemen ondervinden omwille van uw vader.

Zo werden jullie regelmatig lastiggevallen en beschoot de politie de muren van jullie verblijfplaats om jullie bang te maken. Net omdat uw familie niet met rust werd gelaten vertrokken jullie naar Polen en verbleven daar gedurende 4 maanden. Na afloop van die vier maanden besliste uw vader om met zijn gezin naar Frankrijk door te reizen om er asiel aan te vragen. In januari 2021 kwamen jullie in Frankrijk aan en vestigden jullie in Straatsburg. Op een dag stak uw vader de Frans-Duitse grens over om sigaretten te kopen en werd daarbij opgepakt tijdens een identiteitscontrole door de Duitse politie. Uw vader werd opgesloten en uiteindelijk gerepatrieerd naar Georgië. U zou dat echter zelf pas te weten komen nadat jullie als rest van het gezin zelf geweigerd werden in Frankrijk en vervolgens naar Svaneti, Georgië terugkeerden in september of oktober 2021. Eenmaal aangekomen op de luchthaven werd uw moeder opgepakt voor ondervraging en opnieuw vrijgelaten.

In Svaneti bleven de problemen omwille van uw vader aanhouden, ondanks het feit dat jullie daar ondergedoken leefden. Zo werd ermee gedreigd dat uw vader niet naar Georgië zou mogen terugkeren omdat dat er anders iets ergs met jullie zou gebeuren, ook al wisten jullie toen zelf niet waar hij zich precies bevond. Na jullie terugkeer hadden jullie immers tevergeefs contact opgenomen met een advocaat in Duitsland om de precieze locatie van uw vader in Georgië te achterhalen.

2-3 dagen voor uw laatste vertrek uit Georgië in 2022 werd u naar de politieafdeling meegenomen waar u verplicht werd om blanco papieren te ondertekenen. U werd vervolgens gedwongen om verklaringen met betrekking tot uw vader af te leggen maar u weigerde dat. Bijgevolg werd u fysiek aangevallen door de aanwezige ordediensten en hield u daar gekwetste longen aan over. Uw moeder besliste vervolgens dat u Georgië moest ontvluchten en op 28/11/2022 vertrok u definitief om de volgende dag in België aan te komen. Eenmaal in België diende u op 01/12/2022 een verzoek in tot internationale bescherming bij de lokale asielautoriteiten. Kort voor uw gehoor op het CGVS vernam u via uw grootouders in Georgië dat uw moeder op 25/01/2024 was opgepakt op verdenking van onwettige handelingen en dat zij in Tbilisi was opgesloten in afwachting van haar proces op 26/03/2024.

Ter staving van uw asielrelaas legde u geen bewijsstukken neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vervolgd te worden in Georgië omwille van de problemen die u zou ondervinden omwille van de voormalige politieke functie van uw vader als burgemeester van Gurjaani. U slaagde er echter niet in om die vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat uw familie in het verleden reeds verzoeken tot internationale bescherming indiende in zowel Duitsland als Frankrijk en dat zij zich daarbij baseerde op dezelfde asielmotieven. Beide verzoeken werden echter telkens geweigerd (GV P. 11). Het feit dat u in uw

huidig verzoek tot internationale bescherming beroep doet op de identieke asielmotieven plaatste reeds een groot voorbehoud op de gegrondheid bij aanvang van uw asielrelaas.

Voorts legde u geen enkele bewijsstukken neer die de politieke activiteiten van uw vader en de daaraan gelinkte vervolgingsfeiten enigszins konden staven. De reden die u hiervoor opgaf, dat u geen enkele bewijsstukken naar België had meegenomen omdat het u veiliger leek dat uw moeder en zus die zouden meenemen wanneer zij van Georgië naar België zouden komen voor hun eigen verzoek tot internationale bescherming (GV P. 8; P. 13), was niet aannemelijk. Als verzoeker hebt u immers de plicht om de bewijsstukken die betrekking hebben op uw asielmotieven te verzamelen en zelf voor te leggen. Bovendien kon er redelijkerwijs verwacht worden dat u reeds vertrouwd was met het belang van bewijsstukken tijdens asielprocedures gezien het feit dat uw familie reeds twee keer het asielproces had doorlopen in andere EU-landen.

Voorts kreeg u de kans om alsnog bewijsstukken te laten doorsturen via Telegram aangezien dat u op regelmatige basis met uw familie in Georgië communiceerde via die applicatie (GV P. 7; P. 13). U liet echter na om die bewijsstukken binnen de afgesproken termijn op te sturen naar het CGVS waardoor u de door u aangehaalde vrees niet aannemelijk kon maken.

Bovendien bleek u ondanks hun vrees voor terugkeer na elk verworpen verzoek tot internationale bescherming, telkens voor langere tijd naar Georgië te zijn teruggekeerd. Zo bleek uw familie 6 maanden lang in Georgië te zijn gebleven na hun repatriëring uit Duitsland alvorens naar Polen te vertrekken (GV P. 10). En sinds jullie terugkeer naar Georgië na de weigering in Frankrijk zouden uw moeder – voor haar gevangenneming afgelopen januari (GV P. 4) - en zus nog steeds in Svaneti verblijven (GV P. 8).

Op basis van die vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een vrees zou koesteren t.o.v. een terugkeer naar Georgië en komt u niet in aanmerking om als vluchteling erkend te worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U komt voorts evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker houdt het volgend betoog in het verzoekschrift:

“A. Onderzoek van de persoonlijke vrees waarop verzoeker zich beroept in het licht van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980

[...]

In casu vreest verzoeker de nationale autoriteiten wegens de voormalige politieke activiteiten van zijn vader als burgemeester van Gurjaani.

A. DE BESTREDEN BESLISSING VERTOONT EEN WEZENLIJK GEBREK: ONTOEREIKENDE MOTIVERING

Verzoeker wijst op alle elementen van vrees die door de tegenpartij niet rechtsgeldig zijn betwist:

- In de bestreden beslissing heeft de tegenpartij op geen enkele wijze in twijfel getrokken dat verzoeker al meerdere jaren het voorwerp was van persoonlijke bedreigingen;*
- In de bestreden beslissing heeft de tegenpartij op geen enkele wijze betwist dat verzoeker in 2014 het slachtoffer was geweest van gewerschoten;*
- In de bestreden beslissing heeft de tegenpartij niet betwist dat verzoeker na zijn repatriëring uit Duitsland was lastiggevalen;*
- In het bestreden besluit heeft de tegenpartij op geen enkele wijze de arrestatie van verzoekers moeder ter discussie gesteld;*
- In het bestreden besluit heeft tegenpartij geenszins de arrestatie van verzoekers vader vóór zijn vlucht naar Europa ter discussie gesteld;*
- In het bestreden besluit heeft de tegenpartij geenszins betwist dat verzoeker nog steeds geen nieuws had over zijn vader, die naar Georgië was gerepatriëerd;*

- In het bestreden besluit betwist de tegenpartij geenszins dat verzoeker twee of drie dagen voor zijn vertrek uit Georgië in 2022 naar het politiebureau is gebracht, waar hem is gevraagd documenten te ondertekenen en waar hij ook fysiek is mishandeld door de aanwezige agenten en longletsel heeft opgelopen.

De bestreden beschikking zwijgt over deze gebeurtenissen. Het is voor verzoeker immers onmogelijk te begrijpen of verweerder het bestaan van al deze gebeurtenissen, de omvang en de ernst ervan al dan niet betwist.

Zo ja, dan heeft de tegenpartij niet uitgelegd waarom de vervolging waarvan verzoeker het slachtoffer is en waarnaar hierboven is verwezen, niet geloofwaardig is.

De tegenpartij was echter verplicht om uitvoerig te motiveren waarom zij verzoeker niet de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus verleende. Dit is hier niet het geval.

De verplichting tot formele motivering die krachtens de verschillende wettelijke bepalingen op de administratieve overheid rust, moet de bestemming van de beslissing immers in staat stellen de redenen te kennen waarop zij is gebaseerd, overeenkomstig artikel 62, § 2, van de wet van 15 december 1980, dat het volgende voorschrijft: [...]

In dezelfde zin stelt het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van bestuurshandelingen stelt dat: [...]

In casu is de motivering louter formeel.

B. GELOOFWAARDIGHEID/FEITENFASTSTELLING

(1) WAT BETREFT DE EERDER AFGeweZEN ASIELAANVRAGEN

[...]

In de door verzoeker ontvangen kopie van het administratief dossier werd er door het CGVS geen enkele kopie gevoegd van de relevante asioldossiers uit Frankrijk en Duitsland, en wellicht werden deze evenmin opgevraagd door het CGVS.

Zonder nader onderzoek kon het CGVS het asioldossier van verzoeker niet afwijzen louter omdat het asioldossier van zijn ouders in het buitenland zou zijn afgewezen.

In dit verband heeft de tegenpartij niet aangegeven hoe het feit dat verzoekers aanvragen in Duitsland en Frankrijk waren afgewezen, hem in diskrediet kon brengen.

Een dergelijke bewering is niet gebaseerd op enige objectieve factor (of wetgeving), maar heeft meer weg van een persoonlijk gevoel.

Uit artikel 10.3 sub a, van de ProcedureRichtlijn blijkt echter duidelijk dat de ambtenaar die asielverzoeken onderzoekt, dit individueel, objectief en onpartijdig moet doen: [...]

Uit deze bepaling volgt dat beslissingen over asielaanvragen niet mogen worden genomen op basis van emoties, vooroordelen of andere persoonlijke en subjectieve gevoelens van een ambtenaar, maar op basis van objectieve en betrouwbare Elementen.

Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat de weigeringsbeslissingen van andere Staten geen enkele bindende werking hebben voor de Belgische overheid.

De tegenpartij kan uit afwijzingsbeslissingen niet automatisch afleiden dat de aanvrager geen bescherming zou mogen genieten in België.

(2) OVER DE AFWEZIGHEID VAN DOCUMENTEN

De tegenpartij stelde dat de vrees van de asielzoeker ongegrond was omdat hij geen documenten had overgelegd.

In de asielprocedure geldt echter het beginsel van de vrijheid van bewijs. De asielzoeker is dus vrij om de bewijsmiddelen te kiezen die hij het meest geschikt acht voor zijn zaak.

Artikel 4 van de KwalificatieRichtlijn [...]

Bijgevolg kan het bewijs zowel mondeling (de verklaringen van de asielzoeker) als schriftelijk zijn.

Met andere woorden, de verklaringen van de asielzoeker zijn ook een vorm van bewijs in de context van de erkenning van de vluchtelingenstatus.

In dit verband staat het aan de bevoegde autoriteit en de rechter bij wie de zaak aanhangig is, om in elk afzonderlijk geval een feitelijke beoordeling te maken van de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker.

In het onderhavige geval heeft de tegenpartij op geen enkele wijze de juistheid van de verklaringen van de asielzoeker in twijfel getrokken en evenmin tegenstrijdigheden in zijn verklaringen naar voren gebracht.

Bovendien moet eraan worden herinnerd dat de verplichting om deel te nemen aan de vaststelling van de feiten die aanleiding geven tot het asielverzoek, op zijn beurt verschillende verplichtingen van de staten met zich meebrengt: de verplichting om de asielzoeker te begeleiden bij de presentatie van zijn verhaal, om zich op de hoogte te houden van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst en om de nodige stappen te ondernemen om de feiten die kunnen worden gecontroleerd, te verifiëren.

In sommige gevallen gaat deze verplichting zelfs zo ver dat de bevoegde autoriteit moet helpen bij het vaststellen van de feiten door “allé beschikbare middelen aan te wenden om het bewijs te verzamelen dat nodig is om de aanvraag te ondersteunen”. ».

In deze zin benadrukt de Europese jurisprudentie dat de bewijslast wordt gedeeld.

(3) OVER DE TERUGKEREN NAAR GEORGIE

De tegenpartij stelde dat verzoeker na elk afgewezen verzoek om internationale bescherming naar Georgië was teruggekeerd. Zij leidde daaruit af dat dit onverenigbaar was met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Deze redenering kan niet worden gevolgd.

Verzoeker is nooit uit vrije wil naar Georgië teruggekeerd, maar steeds op bevel om het land te verlaten en op bevel tot repatriëring.

[...]

Frankrijk heeft vervolgens het verzoek om internationale bescherming van de eiser afgewezen en hem gerepatriëerd in September of oktober 2022, en de eiser is teruggekeerd naar België in november 2022, 1 of 2 maanden later.

Kortom, de eiser werd gerepatriëerd van Duitsland naar Georgië en verbleef daar 5 tot 6 maanden.

Toen zijn verzoek om internationale bescherming door Frankrijk werd afgewezen, moest hij terugkeren naar Georgië en verbleef hij daar 1 à 2 maanden.

In het licht van het voorgaande moet worden vastgesteld dat, ten eerste, verzoekers terugkeer naar Georgië niet vrijwillig was en, ten tweede, dat hij daar enkel lang genoeg verbleef om zijn ontsnapping aan de vervolging waaraan hij was blootgesteld, te organiseren. Hij is nooit lang in Georgië gebleven.

Wat zijn familie betreft, heeft verzoeker tijdens zijn onderhoud (blz. 4) verklaard dat zijn moeder niet vrijwillig in Georgie was gebleven, maar omdat zij was goearresteerd, hetgeen door de tegenpartij niet is betwist: [...]

A. Onderzoek van verzoekers vrees in het licht van de subsidiaire bescherming

[theoretische uiteenzetting inzake de subsidiaire bescherming met verwijzingen naar onder andere artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie]

In casu betwist verzoekster de relevantie van de motivering van het bestreden besluit in het licht van de feitelijke omstandigheden van de zaak. De situatie in Georgië was geenszins gunstig voor politieke tegenstanders of hun familieleden.

[...]

De COI FOCUS 2022 over Georgië laat zien dat na de overwinning van de coalitie Georgian Dream (GD) in 2012 het politieke landschap radicaal werd hertekend en de samenleving werd verdeeld tussen voor- en tegenstanders van de UNM.

In de jaren na de overwinning van de GD zijn veel leidende figuren in de UNM vervolgd voor ambtsmisbruik en andere overtredingen die ze tijdens de uitoefening van hun functie hebben begaan.

In 2019-2021 wordt het politieke klimaat in Georgië gekenmerkt door toenemende spanningen tussen en binnen politieke partijen, evenals arrestaties van oppositieleiders, afluisterschandalen en protesten tegen de regering.

Tijdens de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 2021 hebben GD-leiders, waaronder premier Irakli Garibashvili, hatelijke en beledigende boodschappen over de oppositie uitgezonden. Er zijn ook meldingen van mensen die tijdens de verkiezingsperiode zijn ontslagen of gedwongen ontslag hebben genomen vanwege hun politieke overtuiging.

Lokale mensenrechtenorganisaties monitoren en rapporteren over politiek gemotiveerde aanklachten en processen. Volgens de bevindingen van deze organisaties tonen de aanklachten en processen tegen prominente tegenstanders in de période 2019-2021 aan dat de rechterlijke macht in opdracht van de regeringspartij handelt.

Er zij aan herinnerd dat de vader van verzoeker een vrij belangrijke positie bekleedde: hij was burgemeester van de stad Gurjaani namens de MNU-partij.

In een aantal artikelen wordt ook gemeld dat de politieke crisis in Georgië, die sinds de parlementsverkiezingen van oktober suddert, verder is geëscaleerd. De oppositie heeft opgeroepen tot demonstraties na de hardhandige arrestatie van Nika Melia, de leider van de Verenigde Nationale Beweging (MNU).

Honderden oproerpolitieagenten gebruikten dinsdag traangas tegen aanhangers van Nika Melia en leiders van allé oppositiepartijen, die buiten het gebouw bivakkeerden⁶.

Ook moet worden opgemerkt dat de oprichter van de politieke partij MNU, waarvan de vader van verzoeker lid was, in de gevangenis zit.

Mikheil Saakashvili zit in de gevangenis en is verstoken van allé medische zorg. Hij werd in 2018 bij verstek berecht en veroordeeld. Hij werd bij zijn terugkeer naar Georgië op 1 oktober 2021 gearresteerd en wordt nog steeds beschuldigd van machtsmisbruik. Zijn aanhangers geloven dat de aanklachten tegen hem politiek gemotiveerd zijn.7.

Dit is objectieve informatie die niet mag worden genegeerd.

In het licht van het bovenstaande moet worden gezegd dat indien verzoeker zou terugkeren, hij zijn leven in de waagschaal zou stellen en geen menswaardig leven zou kunnen leiden.

Indien er na de presentatie van onze redenering nog enige twijfel bestaat over het risico van vervolging in geval van terugkeer, of over enig ander aspect van verzoekers relaas, dient eraan te worden herinnerd dat het voordeel van de twijfel in zijn voordeel moet worden gegeven. Uw Raad zou dan moeten bepalen of het voordeel van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan verzoekster moet worden gegeven, waarop zij zich bij voorbaat beroept.

[...].

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij de Georgische autoriteiten vreest wegens de voormalige politieke activiteiten van zijn vader als burgemeester van Gurjaani.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging niet aannemelijk geacht, omwille van volgende redenen:

- het feit dat verzoeker in zijn huidig verzoek om internationale bescherming beroep doet op dezelfde asielmotieven als deze die werden ingeroepen tijdens zijn geweigerde beschermingsverzoeken in Duitsland en Frankrijk plaatst reeds een groot voorbehoud bij de gegrondheid van zijn huidig verzoek;
- verzoeker legt geen enkel bewijsstuk neer ter staving van de politieke activiteiten van zijn vader en de daaraan gelinkte vervolgingsfeiten en geeft evenmin een bevredigende verklaring hiervoor;
- verzoekers familie bleek ondanks hun vrees voor vervolging na elk verworpen verzoek om internationale bescherming telkens voor langere tijd naar Georgië te zijn teruggekeerd.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bekritisieren van het gebrekkig onderzoek van verweerder inzake zijn beschermingsverzoeken in Frankrijk en Duitsland, het geven van theoretische beschouwingen inzake het bewijs tijdens de asielprocedure, het beklemtonen nooit uit vrije wil naar Georgië te zijn teruggekeerd, het verwijzen naar algemene informatie inzake de politieke situatie in Georgië, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Dit vormt, mede gelet op wat volgt, bezwaarlijk een dienstig verweer waarmee verzoeker er niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

5. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat in de door hem ontvangen kopie van het administratief dossier geen enkele kopie werd gevoegd van de relevante asioldossiers uit Frankrijk en Duitsland en dat deze wellicht evenmin werden opgevraagd door het CGVS.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij zélf heeft verklaard dat zijn ouders reeds om internationale bescherming hebben verzocht in Duitsland en Frankrijk én dat zij zich daarbij telkens baseerden op dezelfde asielmotieven als degene die verzoeker in het kader van onderhavig verzoek heeft verklaard én dat beide verzoeken werden geweigerd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-11). De vaststelling dat verzoeker zich in zijn huidig beschermingsverzoek baseert op dezelfde asielmotieven vormt bijgevolg wel degelijk een negatieve indicatie voor wat betreft de geloofwaardigheid ervan.

6. Verzoeker geeft enkele theoretische beschouwingen inzake bewijs in het kader van de asielprocedure en benadrukt dat de verklaringen van een verzoeker ook een vorm van bewijs zijn.

Verzoekers verweer doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat hij geen enkel stuk ter staving van zijn vaders politieke activiteiten en hiermee gepaard gaand asielrelaas bijbrengt. Verzoeker heeft evenmin een bevredigende verklaring voor de afwezigheid van stukken die aantonen dat zijn vader politiek actief was noch van diens burgemeesterschap van 2005 tot 2013. Verweerder merkt terecht op dat verzoekers uitleg dat hij geen enkel bewijsstuk naar België had meegenomen omdat het hem veiliger leek dat zijn moeder en zus die zouden meenemen wanneer zij van Georgië naar België zouden komen voor hun eigen verzoek om internationale bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, p. 13) niet kan overtuigen. Dit klemmt te meer omdat verzoeker en zijn familie reeds bekend zijn met de asielprocedure en dus op de hoogte zijn van het belang van bewijsstukken. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker, die op regelmatige basis met zijn familie in Georgië communiceert (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7) tot heden in het kader van de beroepsprocedure geen stukken bijbrengt.

7. Verzoeker wijst erop dat hij nooit uit vrije wil naar Georgië is teruggekeerd, maar steeds op bevel om het land te verlaten en op bevel tot repatriëring.

Het loutere feit dat verzoekers familie en verzoeker niet uit vrije wil zijn teruggekeerd naar Georgië is vooreerst een duidelijke indicatie dat er op basis van hun profiel en relaas geen aanduiding was dat zij slachtoffer zouden worden van mensenrechtenschendingen en doet verder geen afbreuk aan de vaststelling dat zij er steeds voor een langere periode verbleven na hun terugkeer.

8. De door verzoeker aangebrachte informatie inzake de politieke situatie in Georgië en de behandeling van politieke tegenstanders vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade, *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Verzoeker toonde immers geenszins aan dat zijn vader werkelijk politiek actief was, laat staan dat verzoeker en zijn familie omwille hiervan werden geïsoleerd en vervolgd door de Georgische autoriteiten.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS